

“Trở lại tham nhũng bây giờ thì lấy ai mà... lãnh đạo?”

Chuyện kể: trong một cuộc họp chi bộ ở Việt Nam, một đồng viên bả mang ra kiếm điếm và tham nhũng. Những đồng viên này bả bắt quố tang và đã thành khố n nhố n tồ i. Trước mặt các đồng chí của mình, với vẻ mặt nghiêm trang và nồ c mặt rồ m rồ m, ông bắt đầu bài tồ kiếm điếm bả ng mặt lồ i chào trân trọng:

“Kính chacha các đồng chí trong chi bộ.
Kính thưa các đồng chí chacha bả.”

Câu chuyện ý vị và sâu sắc. Nó cho thấy ở Việt Nam, liên quan đến vấn đề tham nhũng, số

khác biệt giữa các đồng viên chức n m m t đ m: m t s ng i đã b l và đ i đa s ch a b l. V y thôi. Không h có ng i thanh liêm và trong s ch.

Không có và, trong tình hình chính tr Vi t Nam hi n nay, không th và s không bao gi có m t th ng kê nào c th v con s các đồng viên tham nhũng. Nh ng tài li u do các c quan qu c t công b , ch ng h n Vi t Nam “đ c” x p vào h ng th ba trong danh sách các n c tham nhũng nh t vùng châu Á – Thái Bình D ng có l ch có ý nghĩa t ng đ i. S th c có khi còn t h i h n n a. Trong tr ng h p này, tôi tin vào kinh nghi m tr c ti p c a dân chúng h n là các con s th ng kê chính th c.

M i ng i Vi t Nam, đang s ng ho c đã t ng s ng Vi t Nam, hãy t đ t cho mình hai câu h i:

M t, có bao gi mình ho c b n bè và thân nhân c a mình t ng đút lót m t s ti n nào đó đ công vi c đ c trôi ch y? Ví d , cho công an ph ng đ ch ng nh n m t lo i gi y t g i đó; cho hi u tr ng đ con mình đ c nh n vào h c m t tr ng ti u hay trung h c nào đó; cho m t nhân viên trong b nh vi n đ ng i nhà mình có đ c m t cái gi ng đ n m, v.v...

Hai, có đồng viên hay viên chức nào Vi t Nam có m c s ng kham kh h n nh ng ng i dân bình th ng có m c l ng (chính th c) t ng t ?

Tôi tin câu tr l i ph bi n nh t cho câu h i th nh t là Có và cho câu h i th hai là Không.

Trong m t xã h i đ ng tr nh Vi t Nam, t t c các đồng viên đ u n m gi các ch c v quan tr ng trong gu ng máy nhà n c, t trung ng xu ng đ a ph ng, t các c quan chính ph đ n các công ty qu c doanh. L ng chính th c c a các đồng viên y, dù b t c ch c v nào, cũng đ u r t th p. Ngay c l ng c a m t th tr ng, nh l i ti t l c a ông Nguyễn Ti n Dĩnh, Th tr ng B N i V ki m Đ i bi u Qu c H i thành ph Hà N i, ch có năm tri u (5.000.000) đ ng.

<http://daibieuquochoi.vietnamnet.vn/content.aspx?id=612> Năm tri u đ ng là bao nhiêu? Ch t ng đ ng v i h n 260 đô la M (theo h i su t hi n nay là m t đô la M ă n 19.000 đ ng Vi t Nam). V i v t giá và m c s ng Vi t Nam hi n nay, s l ng y ch đ đ ng i ta s ng m t

cách chết vớt. Như vô số những người lao động bình thường và lam lũ khác. Vậy mà, ở Việt Nam, hầu như không có đồng viên nào nghèo khổ. Tất cả đều có mức sống cao hơn hẳn những người dân bình thường. Tại sao? Họ có nguồn thu nhập nào khác chăng? Có lẽ có. Những người như tất cả đều nằm trong... túi của người khác.

Những chuyên như vậy có thể kiểm tra dễ dàng trong đời sống hàng ngày. Thử nhìn vào những sống của các chức vụ, phó chức vụ, bí thư đảng, phó bí thư đảng ngay cấp phường, cấp xã mà xem. Rồi thử nhìn lên mức sống của các cán bộ lãnh đạo tổ chức quần, huyện lên cấp tỉnh, thành phố và lên cao hơn nữa, cấp trung ương mà xem. Có người nào mà da dẻ không hồng hào mà nhợt nhạt? nhà cửa không khang trang, xe cộ không bóng loáng? con cái không đi du học ở nước ngoài, quần nhieuu bụng con dường như tức vì tài chính? Có người nào phải lo âu tính toán cho từng buổi đi chợ như hàng chục triệu người dân bình thường khác?

Nguyễn Tiến Đình cho biết rằng ông cha có năm triệu đồng mỗi tháng. Tôi không hề biết ông, nhưng tôi dám cam đoan là căn nhà ông thuê trong ngõ y đang sống (chắc không phải căn nhà ông mua ở cấp trong thị trấn đang thuê ở chợ) không phải là một căn nhà trống trong một con hẻm khu phố tồi tàn nào đó; trong nhà, nhất định sẽ không thiếu một chút một tiền nghỉ xa hoa nào cả. Nếu ông có con đang trong lứa tuổi đi học, tôi chắc hẳn chúng sẽ học đâu đó ở ngoài quốc. Rồi ông uống nước chè không phải là rượu để rồi mất sức khỏe trong nước. Thuộc lá ông hút, nếu ông nghiện, chắc hẳn sẽ là thuốc lá ngoại. Đi chợ, vợ ông hay người giúp việc, sẽ không phải để đo tính toán từng miếng thịt hay từng bó rau như bao nhiêu gia đình khác cùng mức sống như ông.

Nếu tham nhũng có ở đâu cũng có. Và thời nào cũng có. Ngay ở Mỹ hiện nay, không ai dám bảo đảm là không có tham nhũng. Từng thế kỷ, phó thế kỷ và các bộ phận khác là không tham nhũng. Nhưng còn quan chức các cấp địa phương, đặc biệt là cảnh sát? Thử hỏi tôi không chắc. Và có lẽ cũng không ai dám chắc. Thế nhưng, tôi dám chắc một điều: Tham nhũng, ở Mỹ cũng như các quốc gia Tây phương, nếu có, chắc hẳn sẽ ngoại lệ. Là ngoại lệ, chúng khá hiếm hoi. Và, nếu bắt phát hiện, chắc hẳn, chúng sẽ bị lên án gay gắt.

Ở miền Nam trước 1975 chắc hẳn cũng có tham nhũng. Nhưng nó là khác. Chắc hẳn, ông Trần Văn Hoàng, người từng giữ chức phó thế kỷ thế kỷ bị y giết, đã không phải than thở: “Trên hết tham nhũng thì lấy ai mà làm việc?”

Câu nói này cho thấy ông Trần Văn Hoàng thấy hai điều: một, nếu tham nhũng rồi thì phải bị; và hai, có ít nhất một số người lãnh đạo không tham nhũng. Cái khó của những người lãnh

‘Kính thưa các đồng chí chiến友们’

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc

Thứ Hai, 24 Tháng 5 Năm 2010 20:57

Đoạn này là khó hoặc không thể kiếm ra các từ hay hay của tác viên hoàn toàn trong sách.

Còn bây giờ? Chắc chắn câu nói của Trần Văn Háng vẫn còn chính xác. “Trên hết tham nhũng thì lấy ai mà làm việc?” Nhưng có lẽ phải thêm một câu này nữa: “Trên hết tham nhũng bây giờ thì lấy ai mà... lãnh đạo?”

Nếu từ bỏ tham nhũng mà lãnh đạo trong sách thì ngược lại ta còn hy vọng là tình hình, một lúc nào đó, sẽ thay đổi. Nhưng nếu từ bỏ tham nhũng và lãnh đạo để tham nhũng, ăn ăn nhá, thì mọi hy vọng đều biến thành ảo vọng. Đó là quy luật của biến thành một đám mafia chỉ theo đuổi một mục tiêu duy nhất là: cướp đoạt lẫn nhau để vét sạch tài sản của đất nước.

Nguyễn Hoàng Quốc